

અમદાવાદ—યુનિયન પ્રિ. પ્રેસ કંપની લિમિટેડ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

કિંમત રૂ. ૦-૨-૦

પોસ્ટેજ માફ.

૬૪૪૬

શુકલતિર્થ મહાત્મ.

રચનાર

પરવતસિંહ હમીરસિંહ.

તથા

રામસિંહ માનસિંહ.

અભિર, સુલ-આ. મારતર.

અમીત રામરાવણ નાટક વિગેરેના કર્તા.

સંવત ૧૯૫૩.

સને ૧૯૯૫.

૬૪૪૬

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦.

કિંમત રૂ. ૦-૨-૦

પોસ્ટેજ માફ.

શુકલતિર્થ મહાત્મ.

રચનાર

પરવતસિંહ હમીરસિંહ,

તથા

રામસિંહ માનસિંહ.

ઝણાર, રુક્ષ-આ. માસ્તર.

સંગીત રામરાવણ નાટક વિગેરેના કર્તા.

સંવત ૧૯૫૩.

સને ૧૮૯૬.

૬૫૦૭

ઊંચી જાતના કાગળપર સરસ ટાઇપથી છાપેલા

(તદ્દન નવી ફેશનના)

મણોતપદા.

ભાવ—રૂપિયા ૧ ના ૧૧૦ પ્રમાણે મળશે.

નીચેને શિરનામે લખવાથી મોકલી આપવામાં આવશે.

જણોર તા. ભરૂચ
પોષ્ટ ચમારગામ.

કર્તા.

પરવતસિંહ હમીરસિંહ.

તથા

રામસિંહ માનસિંહ.

અર્પણ પત્રિકા.

રા. રા. જેઠાભાઈ કાલીદાસ, વકિલ.

મુ. ભરૂચ.

સવૈયા છંદ.

ભૃગુકચ્છના સ્વચ્છ વિપ્રની જાત વિષે વિધવિધ પ્રખ્યાત,
 મરહૂમ જેઠાભાઈ સખીદીલ વધુ વકિલ વિષે વિખ્યાત;
 આગર ચપળા યોગમ ચળકી જર જે થકી વધી વડાઈ,
 એમ વહે સરવે સજ્જન ધન્ય સદ્ગુણી આહક જેઠાભાઈ.
 માહીતગાર મહાન કાયદા હિંદ તણા હાજર હૈયેજ,
 અભ્યાસી ઈંગ્લીશ પરિપૂરણ અકળ યુક્તિઓ શોધે એજ;
 વિનય વિવેક શીયળ શુભ વિદ્યાપર ધરતા પ્રીતિ ચિત્યાઈ,
 એમ વહે સરવે સજ્જન ધન્ય સદ્ગુણી આહક જેઠાભાઈ.
 વાણી મધ્યે વશીકરણુતા દયા ક્ષમા નયને ભરપૂર,
 શાન્તિ ભક્તિ ભરી ઉદરમાં ઉદારતા દિશે અતિ ઊર;
 પરમાર્થે પૂરણ પ્રખ્યાતા ધર્મ કૃત્ય પર પ્રીત સવાઈ,
 એમ વહે સરવે સજ્જન ધન્ય સદ્ગુણી આહક જેઠાભાઈ.
 સ્વદેશ હિતકારી સુરતરના સદ્ગુણે આકર્ષ્ય મન,
 મહાત્મ શુકલતિર્થ લઘુ ધરી ભાવ ભેટ ધરીએ દિન ધન;
 ઝણેર વાશી રામસંગને પરખત પર ધરી પ્રીત અપાર,
 કદરદાન ગંભિર ગુણુનિધિ સ્નેહ સહિત કરશે સ્વીકાર.

ઝણેર.

તા. ૨૩-૧૦-૯૬

હી. આપના સદ્ગુણ પ્રશંશક

અંથકર્તા.

શ્રી.

શુકલતિર્થ મંત્રાત્મ.

ગરબો ૧ લો.

પડવાની પડપ્રીત—એ રાગ.

કરો કૃપા પરમેશ હશ અવિનાશીરે;
 જગત્રાતા સુખદાતાજ વિદ્ય વિનાશીરે.
 ગિરિવરધર ગોપાલ દેવકી નંદનરે;
 રમ્ય ઝમોચન છો ધનશ્યામ કંઠ નિકંદનરે.
 હિમાપતિ ત્રિપુરારી કશ્ણા કરન્નેરે;
 ઝંકારેશ્વર નીલકંઠ કંઠ હરન્નેરે.
 ગુણુનિધિ ગણુપતિ દેવ શુધ્યુધ સ્વામીરે;
 દો મતિ મહેશ્વર તંત્ર કહું શીરનામીરે.
 હંસ વાહની માત સરસ્વતિ સાચીરે;
 નર્થી બુદ્ધિ ગુણુગાવા, મતિ અતિ કાચીરે.
 આરાસુરી મા અંબીકા અલખેલીરે;
 કર સેવકને મા સા'ય; વેલી વેલીરે.
 રમ્યું રસિક ગરબા હલક હર આણીરે;
 કરે મે'ર મયાળુ માત શીવ પટરાણીરે.

૧ રક્ષણુ કરનાર. ૨ પાપ. ૩ નાશ કરનાર.

શુકલતીરથનું ક્ષેત્ર; રેવા તીરેરે;
 વહે માનું નિર્મળ નીર, ધીરે ધીરે રે.
 ડુંકારેશ્વર ઇશ તેમાં વશીયારે;
 ત્રિપુરારિ ભોળાનાથ જે રંગ રસોયારે.
 શુકલતીરથ મહીમા વિશેષ વધાર્યોરે;
 અતિ અધર્મનો કરનાર ચાણક્યજી તાર્યોરે.
 જ્યમ ^૧રવિ ગ્રહોમાં શ્રેષ્ઠ પશુમાં ^૨નંદીરે;
 રખગમાં જ્યમ શ્રેષ્ઠ ગરુડ સ્ત્રીમાં શીળવંતીરે.
 અરૂંધતી સતી માંય કૈલાશ ^૩ગિરિમાંરે;
^૪સરિતામાં રેવા જેમ દર્ભ ^૫શરીમાંરે.
 સકળ દેવમાં શ્રેષ્ઠ ઉમયા નાથજી રે;
 લય ^૬સકળ તીર્થમાં શ્રેષ્ઠ શુકલતીરથરે.

ગરબો ર ને.

શું કહીયે કાના તમનેરે, વારે વારે લટકાળા—એ રાગ.

ડુંકારેશ્વર ઇશ તમનેરે શીર નામી વંદન કરીયે;

કરજોડી નમીયે તમનેરે જ્યથી ભવ સાગર તરીયે—ટેક.

સુર મુનિવર પાર ન પામેરે, શીર.

તો મુજ ખુદ્ધિ ક્યમ જામેરે. શીર.

છે સમાજોગ એક વેળા રે, શીર.

થયા મુનિવર સરવે ભેળારે. શીર.

સૌ મુનીવર મન વિચારે રે, શીર.

હરી ધ્યાનજી ધરવા ધારે રે. શીર.

† નર્મદા. ૧ સૂર્ય. ૨ પક્ષી. ૩ પર્વ. ૪ નદિ. ૫ તણુખલાં. ૬ સર્વ.

અતિ *ઉગ્રજ તપ આચરીયુંરે,	શીર.
તવ આપે ઉરમાં ધરીયુંરે.	શીર.
સેવક સંકટ દૂર કરવારે,	શીર.
વળી ભક્ત તણો ભય હરવારે.	શીર.
અતિ પવિત્ર ક્ષેત્ર વસાવારે,	શીર.
મહીમા †મહીમાંય ઠરાવારે.	શીર.
પાપી જન પાવન કરવારે,	શીર.
વળી ‡ભૂતજ ભક્તિ નીપાવારે.	શીર.
કરી કૃપા નજર તે વારજ રે;	શીર.
રેવા જળથી નિરધારજ રે.	શીર.
સેવક અરજી ઉર લધને રે;	શીર.
પ્રગટ્યા હુંકારો દધને રે.	શીર.
સૌ મુનિવર મન આનંધારે,	શીર.
શીવ ચરણકમળને વંધારે.	શીર.
સ્તુતિ કરી ગદગદ કંઠેરે,	શીર.
તવ કૃપા કરી નીલકંઠેરે.	શીર.

ગરબો ૩ જો.

મા પાવા તે ગઢથી ઉતર્યો મા કાળીરે-એ રાગ.

‡પિયો—હુંકારેશ્વર ભગવાન, ‡અખીલ જગત્રાતારે;
 વિષધર કંઠે પરિધાન; છો સુખદાતારે.—ટેક.
 પંચાનન શ્રી પરમેશ, અખીલ.

* મોઢું. † પૃથ્વી. ‡ પૃથ્વી. ૨ બધા.

છો દયાનિધિ દેવેશ.	છો સુખ.
શીર જટા જુટ સંઘન,	અખીલ.
છે વિભૂતી લેપન અંગ.	છો સુખ.
વીંટયા છે અંગ ભૂજંગ,	અખીલ.
ગણુ નંદી ભૂંગી સંગ.	છો સુખ.
પહેલે કર ઋણ કૃપાળ,	અખીલ.
ખીને કર ત્રિશુળ ધાર.	છો સુખ.
ત્રીને કર શંખ સદાય,	અખીલ.
ચોથે કર ગદા સોહાય.	છો સુખ.
નંદીવાહન સુખકાર,	અખીલ.
અર્ધાંગે ઉભયા નાર.	છો સુખ.
છો સૃષ્ટી સરજનહાર,	અખીલ.
વળી અસ્તોદય કરનાર.	છો સુખ.
છે કૃપાળ ચંદ્ર વિશાળ,	અખીલ.
છે કંઠે રૂઢની માળ.	છો સુખ.
છો ત્રિકોકના પ્રતિપાળ,	અખીલ.
વળી દુખહર દીન દયાળ.	છો સુખ.
ભલે પધારીયા મહારાજ;	અખીલ.
સેવકની પૂરી આશ.	છો સુખ.
નમું કર જોડી મહારાજ,	અખીલ.
વારે વારે શીરતાજ.	છો સુખ.

શંકર—વદીયા વિશ્વંભર વાણ, અતિ ખુશ હું છું જ;

માગો સુનીવર નીરવાણ પ્રસન્ન થયો છું જ.

ઋષીયો—તથી આશા કંઈ અવિનાશ, અખીલ.
હતા દરશનના અભિલાષ. છો સુખ.

આશા થઈ પુરાણ આજ.

અખીલ

થયાં મન વાંચિછત સૌ કાજ.

છા સુખ.

ગરબો ૪ થો.

માતા તાઝું ચૌદું ચાંપાનેરકે—અ રાગ.

હુ તો ગણપતના ગુણ ગાલું કે સમરૂં સરસ્વતિરે લોલ,
 કરને કપા સીનાપતિ રાગ કે આપો શુભ મનિરે લોલ.
 પ્રગટયા ત્યાં પંચાનન ઈશ કે દરબ્યા મુનિ સદુરે લોલ;
 કીધું સ્થાપન શુક્લતીર્થ કે શોભા શી કાલુરે લોલ.
 મહોત્સવ કીધો સુરમુનિ સર્વકે મનમાં હર્ષધરીરે લોલ;
 હોમે આહુતી જવ નલની કે ધૃત પરનાળ કસીરે લોલ.
 પ્રગટ્યો અગનીજવા^૧ જલમાંન કે ધુમ્ર^૨ ગગન ગયોરે લોલ;
 વેદાધ્યયન કરે રૂષિદેવ કે ઘોષ ઘણો થયોરે લોલ.
 કલ્પ મંગળ ઘેરે ઘેર કે ત્યાં વ્યાપી રહ્યોરે લોલ;
 સૌના દરખ તણો નહીં પાર કે મે ક્યમ જય કલ્યોરે લોલ.
 લાયા તોરણ દ્વારોદ્વાર કે દેતી માનુનીરે લોલ;
 કરતા સુરનર પુષ્પતી વ્રષ્ટ કે થાય જય જય ધ્વનિરે લોલ.
 દરશન કાળે આવે નિલ કે દેવદેવાંગનારે લોલ;
 પૂર્યા મોતીરે શુભ ચોક કે તેમાં નહીં માણારે લોલ.
 પ્રસરી કીરતિ જગમોઝાર કે મહીમા વધ્યો મહીરે લોલ;
 આવે સુરમુનિ ગણ ગાંધર્વ કે દરશન કાળે સહીરે લોલ.
 નાહો નિર્મળ રેવા નીરકે પ્રસાદી લઈ પળેરે લોલ;
 પાપી જન તો થયા પવિત્ર કે તાપ તણે ટળેરે લોલ.

† ધી. ૧ મોટા. ૨ ધુમાડો. ૩ ગર્જના. ૪ પૃથ્વી.

ગરબો ૫ મો.

રાગ લલનાની દેશી.

દેશ મનોહર માળવોરે, ઉજન નગરી અનુપ; સજનો.
 રાજ કરે ચાણાક્ય ત્યારે, ભરતખંડનો ભૂપ. સજનો.
 છળભેદે સૌને છેતરેરે, કોઈનો ઠગાયો ન જાય; સજનો.
 પાખંડી પૂરે ખરેરે, સૌને ઠગી લરખાય. સજનો.
 ૧સુર મુનિ ગણુ ગાંધર્વનેરે, રાય અને વળી રંક; સજનો.
 છળ બળ કળ કરી છેતરેરે, એ તો આડે અંક. સજનો.
 ૨નીમજ લીધું છે નૃપતીરે, મુજને હો કોઈ જન; સજનો.
 તો નવ જીવનું માહરેરે, પાડું હું નિશ્ચે તન. સજનો.
 બ્રહ્મસદન એક દિવસેરે, મળીતી સુરની સભાય; સજનો.
 સુર કોઈ ૩સુરાપાન કરીરે, આવ્યા બેભાની ત્યાં. સજનો.
 બ્રહ્માએ શ્રાપ્યા તેમનેરે, થાજે કુરો તમે કાગ; સજનો.
 વીનવે સહ ૪વીંધિને તહીરે, કરો કૃપા મહાભાગ. સજનો.
 વળતી વિધિ ત્યાં બોલીયારે, જવોને ૫થવી મોઝાર; સજનો.
 ચાણાક્યને જઈ છેતરોરે, પામશે સુર દેહ સાર. સજનો.
 કાગ બની આવ્યા સુરોરે, ચાણાક્યનો જ્યાં ચોક; સજનો.
 બેઠા સૌ ભાવે કરીરે, લાયક છે વિલોક. સજનો.
 અધિપતિ આશ્ચર્ય પામીયોરે, આ કાગની કઈ જાત; સજનો.
 આવા ન દીઠા આ મહીરે, રૂપાળા ભલી ભાત. સજનો.
 એને હું હું પ્રપંચથીરે, ઉઠ્યો તપાસી લાગ; સજનો.
 ઝટ સાચાં ત્યાં ધીરે રહીરે, ચાણાક્યે સૌ કાગ. સજનો.

દોલ હરખાયો અતિ થલુંરે, વિધવિધ કરતો વિચાર; સજનો.
 ચચળ જાત ચક્રાર એરે, કેવા હયા મેં આ વાર. સજનો.
 વાયસ પણ વિચારતારે, ઉરમાં આણી જમંગ; સજનો.
 આ ભૂપતી મઝને હોરે, તેને હોગો આ પ્રસંગ. સજનો.
 મુક્ત થશું વિધિ ત્રાપથીરે, કાગ હળી થશું સુર; સજનો.
 ધારી એવું મળ મૂત્ર કરીરે, હોયા લઈ ભૂપ નુર. સજનો.
 ઝીન ચમકયો રાજા ખરેરે, અવળું થયું આ કામ; સજનો.
 હલદા હોયા કાગથીરે, નામ થયું બદનામ. સજનો.
 એમ વીચારીને વઘારે, હાં કામ છે આ વાર; સજનો.
 હોદારો રાખજો સુણીરે, દોડી આવ્યા દશખાર. સજનો.
 નાગો કહે શીર સેવકારે, શા છે હુકમ સરકાર; સજનો.
 ફરમાવો તે કૃપા કરીરે, છે કરના તંયાર. સજનો.
 ભૂપ કહે શું બાળી રહ્યારે, લીધી જુઓ મુજ લાજ; સજનો.
 વાયસ મુને હળી ગયારે, કરી મળ મૂત્ર આજ. સજનો.
 પણ મારું પુરું થયુંરે, આવી પહોંચ્યું આ વાર; સજનો.
 નક્કી હવે મરતું પડેરે, એમાં ન ચાલે લગાર. સજનો.
 દોડો દોડો સડો દોટ દારે, એ પેલા જાય હરામ; સજનો.
 પકડી બાંધો જકડી કરીરે, લાવો એને આ દામ. સજનો.
 કેતામાં દોડ્યા સહુરે, લેશ ન લાગી વાર; સજનો.
 વાયસ સૌ બાંધી કરીરે, આવ્યા સભા મોઝાર. સજનો.
 કોધે બરાણા ભૂપતીરે, લાગ્યો મારવા માર; સજનો.
 કરનેડી કહે કાગડારે કરતા મૂખ પોઝાર. સજનો.

ગરબો ૬ હો.

નિરધારીરે વાત કહું તે વિચારે—એ રાગ.

વાચસ—

રાગ્નજીરે મારોછો શાસાર, કહો કામ કરીશું તમારે;
કરન્નેડીરે કહીયે માનો અમારે, કહો કામ કરીશું તમારે—ટેક.

હલ.

થયો આપ વિધિનો ભારીરે, અમે સૌ પામ્યા લાચારીરે,
હજ્યા આપને આવી આવારીરે, થયા મક્તજરે આપ થકી સૌવાર. કહો.

ચાણાક્ય—

કહો રાગ્નરે સજાન્ને વાણી મારી, ઠગીયો કરી કૌતક ભારી;
પણુ માંરે આજ ખરેરે ગુમાવ્યું, માંરે એ થકી મત્યું આવ્યું.

હલ.

માટે હું કહું તે કરો કામરે, જાઓ ધર્મ રાગ્નને ધામરે,
કરો કામ-ત્વરાથી તમામરે, સૌ સજાન્નેરે વાત કહું વિસ્તારી. ઠ.
કહી એમજરે રાયે ઉર વિચારી, કાધ ^૧કુમકુમ અરચા સારી.
વળી ^૨અક્ષતરે તેપર ચોદયા રાયે, અતિ ઉર અંદર હરખાયે.

હલ.

હવે જાઓ ન લાગે વારરે, કહું કામ કરી નિરધારરે,
વળન્ને પાછા તત્કાળરે, ત્યાં પૂછેરે ધર્મ કદાપિ ધારી.—ઠગીયો.
હતું આજેરે રાય ચાણાક્યજ કેરું, આરમું જમી આવ્યા બલેરું.
ત્યાં કીધુરે પૂજન અમારું ભાવે, ચોદયા અક્ષત છે આ કપાળે.

જુલ.

એમ કહી મોકલીયા કાગરે, હરખ્યો કર રાય અથાગરે,
હગ્યા દેવ શોધી આ લાગરે, કહે રાજરે વિધવિધ એમ વિચારી.હગી.

ગરબો ૭ મો.

રાગ—લલનાની દશી.

એકાએ ધર્મ સખા ભરીરે, ધર્મપુરી મોઝાર; સજનો.
એવે આવ્યું જૂથ કાગનું, એકા તે હારોહાર. સજનો.
અરચ્યા કીધેલી કપાળમાંરે, વાળી વધા જોઈ રાય; સજનો.
આ કાળુ અકરમી મળ્યોરે, કીધી તમારી પૂજય. સજનો.
વાયસ ત્યાં વળતાં વધારે, સુણીયે ધર્મ ભૂપાળ; સજનો.
માળવ દેશનો મહીપતિરે, ચાણુક્યના થયો કાળ. સજનો.
હાદશમું તેનું ખરેરે, આજ હતું નીરધાર; સજનો.
સૌ મડળી અમે કાગનીરે, રાય ગઈતી તે હાર; સજનો.
પ્રીય પુત્રે તેના કરીરે, આધ જમાડ્યા સમાજ; સજનો.
પૂજન પ્રીતે ત્યાં ક્યુંરે, કુમકુમ અક્ષતે આજ. સજનો.
તવ ચમક્યા ધર્મ ચીતમાંરે, વિધ વિધ કરતા વિચાર; સજનો.
પ્રીતે કહ્યું *પરધાનતેરે, એતો અધર્મી અપાર. સજનો.
અવતરી પાપ ^૧અમાપ કર્યારે, છગાકળથી હગ્યા જન; સજનો.
એ ક્યમ આવ્યો આલી નહીરે, પાપી ન થાય પાવન. સજનો.
એણે શું સુકૃત આચર્યુંરે, સ્વર્ગ સીધાવ્યો જેમ; સજનો.
જુઓને શાસ્ત્ર વિષે સહીરે, ધર્મ વહે છે એમ. સજનો.

તવ ઝટ જુએ વજ્રજીરે, શાસ્ત્ર વિષે નિરધાર; સજનો.
 જોઈ કહે નવ આવીયોરે, આણાક્ય રાય આ હાર. સજનો.
 પણ સૂણો કહું રાયજીરે, પૃથ્વી ઉપર આ વાર; સજનો.
 શુકલતીરથના ક્ષેત્રનોરે, છે મહિમાય અપાર. સજનો.
 રઢીયાળું રેવા તીર છેરે, જો કોઈ જાહેને નહાય; સજનો.
 ઉકારેશ્વર નામ જપતારે, તરતજ સુક્તી થાય. સજનો.
 રાય ગયો હશે ત્યાં ખરેરે, પાપ થયું નીપાત; સજનો.
 એવું લખ્યું આ શાસ્ત્રમાંરે, ધર્મ કહે ખરી વાત. સજનો.
 વાત બધી વાયસો સુણીરે, આવ્યા આણાક્યની પાસ; સજનો.
 કહ્યા પ્રમાણે કર્યું અમોરે, રાય રાખો વીશ્વાશ. સજનો.
 ધર્મ અચ્ચો પામીયારે, કેમ ન આવ્યો આંહી; સજનો.
 શુકલતીરથનું ક્ષેત્ર છેરે, વજ્ર વધ્યા મહીમાંય. સજનો.
 ત્યાં જઈ સ્નાન કરે કદીરે, પાપી તે થાય પાવન; સજનો.
 આણાક્ય તેમ કર્યા થકીરે, આવ્યો ન આંહી રાજન. સજનો.
 રાયે રજા આપી કાગનેરે, જાઓ થયું મુજ કામ; સજનો.
 વાયસ રૂપને પરદરીરે, દેવ ગયા નીજ ધામ. સજનો.
 રાયે મન વીચારીયુંરે, જાઉં શુકલતીરથ સાર; સજનો.
 પણ એ તીરથ ક્યાં હશેરે, કરતો એમ વિચાર. સજનો.
 એમ વિચારી આવીયોરે, અમરકંટક મોઝાર; સજનો.
 વહાણુ તૈયાર કરાવીયુંરે, મહીપતિએ તે વાર. સજનો.
 ઝાઝના સઠ કાળા કર્યારે, વિચારી મન માંહ; સજનો.
 જવ શુકલતીર્થ આવશેરે, થાશે સફેદજ ત્યાંય. સજનો.
 શુભ મહુરતમાં રાયજીરે, એકો વહાણુ મોઝાર; સજનો.
 હંકાર્યું વાયુ વેગધારે, હૈયામાં હરખ અપાર. સજનો.
 ત્રણ માસ વીસા વાટમાંરે, આવ્યું પાસે શુભ ક્ષેત્ર; સજનો.

આણાક્ય રાયનું તે સમેરે, ફરકે જમણું નેમ. સજનો.
 સમ જોજન અંતર રહ્યુંરે, પલટાવા લાગ્યો રંગ; સજનો.
 તીર્થની સાનીધ્ય આવતારે, પઢ થયા શ્વેતજ રંગ. સજનો.
 રાયને મન નિશ્ચે થયુંરે, શુકલતીર્થ આ સાર; સજનો.
 ઝાઝને ઝટ થોભાવીયુંરે, લંગર નાખી તે વાર. સજનો.
 ઉકારેશ્વર ધશનુંરે, સ્મરણ કરીને રાય; સજનો.
 હરહર નર્મદે નામ ધરિ, ઝંપાવ્યું રેવા માંય. સજનો.
 તુર્ત વિમાન ત્યાં આવીયુંરે, રાય થયો દિવ્ય દેહ; સજનો.
 ખેશી વિમાન સ્વર્ગે ગયોરે, રાય આણાક્યજ જોહ. સજનો.

ગરબો ૮ મો.

સાંઈ સાંઈરે સુરત શે'ર—એ રાગ.

વધ્યો મહિમા વધુ મહિમાંય શુકલતીર બહુ સાંઈ;
 ગયો સ્વર્ગે આણાક્યજ રાય શુકલતીર બહુ સાંઈ.
 ત્યારથી મહીમા વધ્યો અતિશે, વિશ્વ વિષે નિરધારરે;
 હર વરસે યાત્રાળુ લોકો, આવે અપરંપાર. શુ.
 કારતક શુદ્ધ પુનમને દિવસે પ્રગટચાતા ઉકારરે;
 વળી એ દિવસે મુક્તો પામ્યો, આણાક્યજ નિરધાર. શુ.
 તેથી એ દીન પવિત્ર ગણાયો, લોક વિષે તે વારરે;
 એ દીન લાખો લોકો ફેરી, બરાય યાત્રા સાર. શુ.
 રેવાજમાં સ્નાન કરીને, પુજે શ્રી પરમેશરે;
 પાપ નિવારણ કરીને જતા; જત્રાળુ નિજ દેશ. શુ.

ધણા મુનિવર વસીયા આવી, પવિત્ર તીરથમાંયરે;
 દેવ સરીખા પણ દરશનને, કાળે આવે ત્યાંય. શુ.
 ચાલ્યું આવે તેહ દિવસનું, મહાત્મ આજ પર્યંતરે;
 કારતકની પૂનમને દિવસે જન જાએ અત્યંત. શુ.

ગરબો ૯ મો.

સૈયર સીદને વળાવે મુને સાસરે જો.—એ રાગ.

આહા આજનો દિવસ રણીઆમણો જો;
 સૌને આનંદ આનંદ આનંદ ઉર વિષે ધણો જો. આહા.
 ચાલો યાત્રા આજ શુભ શુકલતીર્થની જો;
 શુદી કારતકી પૂનમ તિથી આજની જો. આ.
 થોક લોકના આ ગાડી જોડી જાય છે જો;
 જાય ચાલતા કો ઉર અતિ હરખાય છે જો. આ.
 પેયાં ^૧વપુ પછ સુશોભિત આ ઘડી જો;
 શીરે ઝુકાવી છે પેચદાર પાઘડી જો. આ.
 વળી જાય છે જો ^૨વૃંદ વનિતા તણાં જો;
 લઈ બાળકોને કેડમાં હશે ધણાં જો. આ.
 સાડી સજી વળી કંચુકી કસી ઘણી જો;
 પાય કલાં કાંખી જાય છે બણી ઠણી જો. આ.
 ચઢે હાંફ તો ચાલતાં બેશી જાય છે જો;
 લઈ કેડમાં ^૩કાલો ચાલંતી થાય છે જો. આ.
 કોઇ વાટમાં મધુર ગીત ગાય છે જો;

૧ શરીર. ૨ ટોળાં. ૩ નાનું બાળક.

કોકિલ કંઠે સૂણી ચિત્ત ચળી જાય છે જો. આ.
 †ધારી ગજો જોને ઘેર કેવા ગણગણે જો;
 દોડવે છે ઝાઝા જોને કરી બળ ધણે જો. આ.
 કરી જોર ઝાઝું કોઈ હોકારા ભણે જો;
 રાખ રાખ કોઈ કહે કાણુ સાંભળે જો. આ.
 ચઢે ટેકરે ઉંધું પડે તો રાખતા જો;
 ધાયલ થાય વદનથી બહુ ખરાડતા જો. આ.
 પેલા જય જોની માલ વેચવા સહી જો;
 કરે વાત સૌ વેપારી કેવી મહીં મહીં જો. આ.
 મળ્યા ખુબ લોક થોક જોણુ સાલમાં જો;
 લેવું મૂલ મન માને એમ માલમાં જો. આ.
 કેવી જય જો ગુણીકાઓ ગુમાનમાં જો.
 ઠગાશે ગુમાર ગર્થ થઈ ગુલતાનમાં જો. આ.
 જય જતરા જુદા જુદા તરંગમાં જો;
 જય શોખીલા કો જોવાના ઉમંગમાં જો. આ.
 લેવા જય કોઈ માલ બેશ લ્યાં મજે જો;
 ધારી એમ ઉર જોછા મૂલથી ધણે જો. આ.
 જય બીલરાય ઉર ચતા ખુશી ધણા જો;
 બેશી ચેંકવેને હીંચકા ખાવા ધણા જો. આ.
 કોઈ જતરી જય જતર કર્મ ધારીને જો;
 કરે સીધા જો ઝલાય માર મારીને જો. આ.
 કોઈ જય શુદ્ધ મને ધર્મ ધારીને જો;
 *નાઈ નમન કરે રેવા કષ્ટહારીને જો. આ.
 ધારી એમ ઉર મૂકત પાપથી થવા જો;

આવે દુષ્ટ ધારી દિલ કાઠી લૂટવા જો. આ.
 હવે આવીયું નજીક શુકલતીર્થ આ જો;
 જોને શ્રવણ થાય ઘંટ ધણણ વાગતા જો. આ.
 જોત જોતે જોને ચંદ્ર આથમવા ગયો જો;
 સંધ સર્વ શુકલતીર્થમાં ભેળો થયો જો. આ.
 કરે કાગ કાકા ચકલીઓ ચકચક કરે જો;
 જોને કેવી ધરર ધરર ઘંટીઓ ફરે જો. આ.
 પછી પછી આ પ્રભાત પુનમનું થશે જો;
 પછી નાહીશું તો લાડકાં હુંદઈ જશે જો. આ.
 માટે ચાલો વેલા સ્નાન કરી આવીયે જો;
 કરી દર્શ પ્રોતે પ્રભુ ગુણ ગાધ્યે જો. આ.

ગરબો ૧૦ મો.

ચલરે ગાગર ચલરે ગાગર જમનાજી જમજો-ઓ રાગ

ચાલોરે ચાલો સૌ દરશન કરીયે;
 ઝૂંકારેશ્વર આજોરે, આનંદ કારી. ટેક.
 દીન દયાળુ એ દુઃખ હરનારો,
 સૌનાં સંકટ ભાજોરે આનંદકારી. ચાલો.
 અતિ શોભિત કાનમાં કુંડળ;
 મસ્તક મૂગટ બિરાજોરે આનંદકારી. ચાલો.
 પીળું પીતાંબર પે'રું પ્રભુજી;
 પાપો કરે સૌ પ્રાજોરે આનંદકારી. ચાલો.
 શોભે ડેરાનો ધુમટજી ભારી;
 શીખર ગગનમાં ગાજોરે આનંદકારી. ચાલો.

ગીરદી ધારે આજ અતિશે;
છે પૂનમ દીન આજેરે આનંદકારી. ચાલો.

ગરબો. ૧૧ મો.

ગીરધારીરે વાત કહું તે વિચારો-એ રાગ.

ત્રિપુરારીરે અર્જ અમારી સ્વીકારો,
સૌ કષ્ટ કૃપાળુ નીવારો;
દરશનથીરે સદ્ગુણ થયો જનમારો,
સૌ કષ્ટ કૃપાળુ નીવારો.

કુલ.

છો ત્રિલોકના પ્રતિપાળરે,
વળી દુખહર દિન દયાળરે,
છો અભય વર દેનારરે,
દરશનથીરે સદ્ગુણ થયો જનમારો. સૌ કષ્ટ.
સુખદાતારે જગકર્તા ભયહારી,
ઉત્પતિ સ્થિતિ લયકારી.
શરણાંગતરે વત્સલ છો જયકારી,
શુભ શાંખ ગદા કર ધારી,

કુલ.

બહુનામી અંતર જામીરે,
દેવાધી દેવ અકામીરે,
સેવે સુરભનિ સૌ શીરનામીરે,
દરશનથીરે સદ્ગુણ થયો જનમારો. સૌ કષ્ટ.

અધમોચનરે આનંદધન અવિનાશી,
 જન્ય દરશનથી દુઃખ નાશી
 કરવેડીરે નમીએ આજ ઉલાશી,
 હરે જન્મ મરણની કાંશી.

કુલ.

આજ આપનાં દરશન પ્રાપ્ત્યારે,
 તેથી તાપ ત્રીવીધી વામ્યારે,
 હૈયામાં હરખ બહુ જનમ્યારે,
 દરશનથીરે સદ્ગુણ થયો જનમારો. સૌ કપ.

ગરબો ૧૨ મો.

બોલો હરદમ નખીસેં ગુજરા—એ રાગ.

જુઓ બગરની બલિહારી, કેવી દોષે દુકાનો સારીરે—જુઓ.
 મળી લોક તણી હઠ બારી, વળી મળ્યા ધણા વેપારીરે. જુ.
 મળે માલ અહીં મન ગમતો, બહુ બેશ અને વળી રાસતો. જુ.
 ચાલો ચાલો જને જે લેવું, મળે નહીં ખીજે કંઈ એવું. જુ.
 ચાલો બનાત બેશજ લઈએ, પેરી થાંડમાં સુખીયા થઈએ. જુ.
 પેલી કેવી ટોપીઓ સારી, છે બાત સહુની ન્યારી. જુ.
 કહે કોઈ તે મારે લેવી, મારા શીર પર શોભે એવી. જુ.
 કહે કામનીઓ સૈયરને, અલી જે જે આમ તું કરને. જુ.
 કેવી કટારીઓ ચકચકતી, પેલી ગળી ઘણી તકતકતી. જુ.
 છે બેશ ઘણી બેરંગી, કરે હર અતિ ઉમંગી. જુ.
 અલી ચાલો આપણુ લઈએ, એવું મૂલમુલ ઠેરવીએ. જુ.
 વહે કોઈ વદનથી એવું, અલી મારે કંકુ લેવું. જુ.

ત્યાં જઈ મનગમનું લેતી, ચાલો આગળ કો વળી કે'તી. જુ.
મારે લાડી લપેટા લેવો, કદી થાય ન ઝાંખો એવો. જુ.
વળી વઢે વઢતથી ભણેલી, મારે લેવી ચોપડી પે'લી. જુ.
ચાલો કાશીરામની દુકાને, મને ચોપડીઓ મન માને. જુ.

નવર છંદ.

કંસારા કાપડી, મને કાછીઆ મિઠાઈવાળા,
બરફ બીલો પ્યાનું બૂટ વેચતાર આ;
અતર ફુલેલ તેલ તળેાળી તણી દુકાન,
ચાજીંત્ર વનડવાનાં નાનાં બાળકાને આ;
મેતા છે તરેલવાર નારંગીને જમફળ,
અંજીર આલુ દરાખ કેવાં છે ધનાર આ;
વસાણું વેચે આ ગાંધી વળી નેસતી દુકાન,
જુઓ રમકડાં જીવ જુશ કરનાર આ. ૧
એમાંથી શું લેવું અને કઈ ચીજ વીસારવી,
જોઈ જોઈ મિત્ર માઈ મન તો લોભાય છે;
હોય હાથમાંજ લાખ રૂપીઆ તે પણ જાય,
તોયે પાર આવે નહીં લેવા મન થાય છે;
વળી પેલા જાદુતણા ખેલ કરનારના જો,
હારોહાર ખેલાડીના માંડવા જણાય છે;
આપીને રજનાદી એક જોતો જોવો ખેલ તેને,
તેટલા જનાદી આપી જોવા જન જાય છે. ૨
જુઓ જુઓ ચગડોળ ચકર ચકર ફરે,
ચકુર ચકુર એનો સાદ સંભળાય છે;

બેલા ભીલરાય મફલાય ઉરમાંય અતિ,
 લઈ ભીલા રાણીઓને છેલીઆ શું ગાય છે;
 પછે જુઓ દડબડ ઘોડા દોડતાજ હોય,
 કરે ચગડોળ બેડા *સવાર જણાય છે;
 લઈ કર ચાખખાને સેલાણી સટાક મારે,
 બેડા કાઠી ખુરશીએ ઉર હરખાય છે. ૩
 સેલાણી શોખીલા છેલ છટાક થઈને કરે,
 ચટપટ ખટપટ પેરી જૂટ ચાલતા;
 લપ છપ ગપ સપ તણી ઘણી વાતો કરે,
 ભણેલા ઈંગ્લીશ એટ પેટ ગેટ બોલતા;
 નેતરની સોટી કર ધરી પટ પટ કરે,
 મળે મિત્ર માઈડીયર કહીને બોલાવતા;
 વાગે એવામાંજ ઘડો ટોપી ધરણીજ દળે,
 ગંધામેન કહી વળી ટોપીને સમાલતા. ૪
 લાલ કર્યું મુખ પાન ચાવીને સેલાણી કાએ,
 કોઈ શીરપર છોગાં ઝુકાવીને ચાલતા;
 કોઈ તો ખજરમાંથી શેરડીના સાંકા લઈ,
 ગામડાના ગુમાર કે મૂળા લઈ ચાવતા;
 સેલાણી હાકોર સજી શાબુગાર મૃત્યુવાન,
 બેશી ઘોડાપર કોઈ હાકથી નચાવતા;
 કરે જો તોફાન કોઈ તોફાની સિપાઈ તેને,
 લઈ જઈ ગેટપર ધાકે ધમકાવતા. ૫

દાહરો.

પેલે મોટે માંડવે જુઓ બેઠની મધ્ય;
જાજી જામી મેદની ત્યાં જઈ જોઈએ સઘ.

મનહરછંદ.

અરે ભાઈ આપણે ક્યાં આ પીડામાં આવી પડ્યા,
જેને આતો મોટા માંડવા છે મધુપાનના;
મગજ ભમે છે દુરગંધ થકી દૂર છતાં,
આતો ઠામ જાણુ નકી વસતી હરામના;
શેરનો અછેર આપે રાશી ફલ મેળવીને,
પારસી પડાવે જેને ગરથ તમામના;
ધણા ભીલ કોળો ઢેડ હશે એનો નીચ જાત,
પણુ પેલા રજપૂત આપણીજ કામના. ૧
અરરર ધિક્ક ધિક્ક એનાં માત તાત અલ્યા,
ભીલ કોળી ઢેડ ભોગા દારૂ પીવા જાય છે;
કોળી ભીલે દારૂ પીને હંધું વાળેહું ગલાસ,
તેમાં મુરખના જાન પીને ખુશ થાય છે;
દારૂ પીને મોં કરે કટાણું જાણુ કાઈ એમ,
દારૂ ખુબ આકરો છે ધાણી ચણા ખાય છે;
ગાંઠના ગુમાવી દામ એજાન બની તે ઠામ,
આખડીયાં ખાતા કાના ધરપા ખાતા જાય છે. ૨
કાઈ ઓકી ઓકીને પડ્યા તે રેતીમાં ફેળેતી,
જોઈ જોઈ બીજા જાન હશી હશી જાય છે;
કા હરામખોર પેલા પડેલાની ગાંઠે હોય,
ચેસા બાંધેલા તે છોડી પથે જ પગાય છે;

પોતીયાનું ભાન નથી મોઢામાં પેડી છે ધુળ,
 ભાન વિના મુખમાંથી ભાંડ તો બોલાય છે;
 એને તો ચાણાક્ય પેઠે બતરા ફળી છે ભાઈ,
 દાશની નિશામાં એને સ્વરગ જળાય છે. ૩
 અરે શું ઉચ્ચાર્ય ચાર આથી આવ્યો આઠો આંદ,
 રાંક થયા તોય ફાંદે રાખી ફરે ફાંકડા;
 મૂરખતા બનમ પડ્યા આમ થઈને બે દામ,
 ગામમાં ફરે મૂછોના ઉંચા રાખી આંકડા;
 ખોયાં ગામ ગરાસ ને ઘરખાર ગુમારોએ,
 કરીને કરજ જરનું જમાવી દોકડા;
 ખર તોયે મધુપાન મૂકે નહીં મારા વીર,
 ઉઘાડે શરીર આ તો આપણના ફાંકડા. ૪
 પિકાશ્યું વદન મળે ભાનનાં તદન બેને,
 નગન જણીયા જનેતાએ જેવા ^૧જહાનમાં;
 આવે દુરગંધ અંધ અકલના અભાગીયા,
 પડ્યા ઉંધે મુખ પેડી રેતી જેના કાનમાં;
 શાન નહીં હોય દિલગ્નન દિલ દાઝે માઈ,
 દીઠો એમણે શો સાર શ્રેષ્ઠ મધુપાનમાં;
 જાય છે ^૨જંગલ જે જગાએ જાતરાણુ જન,
 પડ્યા ગાંડનો ગુમાવી ગરથ કુસ્થાનમાં. ૫
 અફીણુ અફીણુ ખાય ચકુલ ચડસ ચાય.
 કોઈ તાણે તમાકુ કો તાડીના પીનાર છે;
 છીકણી છખીલા સુંધે ગંજેરી ગાંજો ન મૂકે,
 હુકે જાય ભંગી ભાંગ કેફ કરનાર છે;

ગાંઠનો ગુમાવી ગરથ ને થવું ઘેલા ભાષ,
 કરીએ ન કેદ કંઈ કહો શું થનાર છે;
 જાણુ દીલજનન છે જહાનમાં એ વીણુ કેદ,
 પાણુ વીર દાડથી તો અવધિ અપાર છે. ૬
 ખાય ખાંડ સકર ધી દુધ તો છે બહેતર,
 જેથી જોર જામે સાઈ શરીર શોભાય છે.
 પાણુ આતો જાય જર ગુમાવીએ ધરખર,
 કાયાધર જોને કેવું નભરમું થાય છે;
 વળી ચરચાય થાય મનાય દાડડીયામાં,
 પાય કો ન પાણી જશ જગમાંથી જાય છે;
 જાય જોને દાર આવકારના મજે લગાર,
 ધાર આખા ગામની ગુમાર ગાજો ખાય છે. ૭
 છાકટા બનીને આવે કલાલની દુકાનથી,
 કાનથી ન સૂણે કેણુ કુવેણુ ઉચારે છે;
 ઉચારે છટેલ બદ્દેલના વચન મુખ,
 મુખ ધરી ધૂળ ધસ્યા આવે જો ગુમાર છે;
 માર છેવટજ ખાય પોલીસમાં જો ઝલાય,
 લાય ઉડી ઉડ્યા રાખ્યા આંકડામાં ચાર છે;
 ચાર છે ધિક્કાર વાર હજાર આ અવતાર,
 તારવા ન આત્યા એ ખુરાડવા ગુમાર છે. ૮
 આંખ કેવી લાલ છે ગુલાલ ભાળ વિકરાળ,
 રાળ જ્વાળ જેવી કેવી ફારમી દેખાય છે;
 ખાય છે જો ગોથાં પડી જાય જમી બેઠા થાય,
 થાય ઉભા વળી પડી કરમ ફૂટાય છે;

કુટાય છે કરમ જો શરમ મળે ન રજ,
 રેજમાં રગદોળાર્ધ ભૂત શો ભમાય છે;
 ભમાય છે ગમાય છે ગરથ ગુમાર ઘણા,
 ઘણા તો ન રાખે મણા અધા અથડાય છે. ૯
 વિપરીત વાત વીર કાયાને કરે કથીર,
 થીર નવ ઠરે ભસી મરે બોલ ભાંડના;
 ભાંડના બિભત્સ બોલ બહુ બહુ બકે જાય,
 જાય ના રોકાય કરે કડકા જો રહાડના;
 હાડ ભાગે તોય ભસે માત તાત ના વિચારે,
 વિચારે ન બેડી બેન કહે એને કાણુ ના ?
 કાણુ ના કહી શકે જ્યાં પામ્યા પૃથ્વીપતિ પદ,
 પદવી દારૂડીઆની મુવા શે ના રાંડના. ૧૦
 કરે છે ચઢાવી રાઈ મોટા ભાઈ મોટી વાત,
 વાતને વખાણે વડાવાએ વાંટો વાળીયો;
 વાળીઓ જે વાંટો આંટો રાખી આજ ખાઈએ તે,
 ખાઈએ તે પાઈએ ન દુઃખ દીન કાઢીયો;
 કાઢીયો શું કાંદો તેમાં વીરા શું વધારો કર્યો,
 કર્યો છે વધારો વધારે વધારી ડાઢીયો;
 ડાઢીયો વધારી જાણી ઉઘાડી છે ^૩સુરાખાણુ,
 ખાણુમાં પડી શું લુચ્ચા લવે છે લખાડીયો. ૧૧

ઢાહરો.

અડચણુ કરતા અન્યતે, ધરના ખરચી દામ;
 કામ ન કરતા કેદથી, ધરનાંને દુખ ડામ.

ધૂળમાં. ૨ હાડકાંનાં. ૩ દારૂની દુકાન.

વદે ભાંડ ^૧લગની સણે ^૨વમન કરેઅન ખાઈ;
સ્નેહજ તોડે સર્વથી દુષ્ટ કામ મમતાઈ.
મોસાળે જવા તણો; આણે સુતનો વખ્ત;
એવા પુરૂષો પ્રગટ ક્યમ, થાતા હોશે જકત.

મનહરછંદ.

જાણીએ જે ઝાડતણા મૂળ વિષે સજો પેઠો,
થોડા દીનમાં તે ઝાડ પડવાનું જાણીએ;
આવક થોડીને કરે જાવક અધિક જ્યારે,
દેવાળુ તે થોડે દીને કાઢશે પ્રમાણીએ;
સાસરે આવીને ચા'ય ^૩ધરથી ધણીનું જૂંડું,
જાણીએ જે ધોળે નહીં કદી ધણીઆણી એ;
જ્યારે ધણા દારૂના પીનાર દેશમાંજ વધ્યા,
ત્યારે દેશનું જૂંડું થવાનું નક્કી જાણીએ. ૧
શરાખના શોખી બની રજપૂતે રાજ જોયું,
શૂરજોયું જોયું જ્ઞાન વિનય વિવેક તે;
રાજપાટ જોયું, જોયું ગામને ગરાશ વળી,
જોયું સનમાન ^૪અભિમાન જોયો ટેક તે;
વિદ્યાકળા કૌશલ્યને ઉદ્યમ અનેક જોયો,
જોયો સંપ નાતમાંથી ગ્રહી દારૂ એક તે;
રટે રામચંદ્ર સણો પરખતચિંહ જોયું,
રાજપુત્ર પાણું થયા રજ-પૂત છેક તે. ૨

૧ બેન. ૨ ઉલટી (ઝોકવું). ૩ પહેલેથી. ૪ દારૂ.
સ્વદેશાભિમાન. † ધુળના છોકરા-(કાંકરા)

દોહરો.

વા'લા વીરા બહુ થયું ભોગ એમના ભાઈ;
જો જો પેલે માંડવે ઝાઝી બીડ ભરાઈ.

મનહર.

અરે આતો ગુણહીણ ગુણકાના માંડવા છે,
રાંડવા લપટ જનો ઉભા એને ખારણે;
આંખના ઈશારા કરે મુરખનાં મન હરે,
સૂણી રનેહ વચન કરે છે 'વીત વારણે;
નરકની ખાણ એ અગ્નિજ્વાળે ફસાવી પાડે,
નીત ભોગવે અનેક નર 'જર કારણે;
બૂડી એતો ભાઈ એનું તન કૂતરાની ચાટ,
પાપમાં પડીશું એનું મુખ જોઈ આપણે.
પરનારી તણા પરપંચમાં ફસાઈ કોઈ,
ધરખાર લાર જોઈ ખેડા બની આપણા;
કોયે રાજકાજ સુખસાજને તારાજ કર્યા,
નારી પરિવાર અને સુત કીધા આપણા;
ગાંઠનો ગરથ ગુમાવી ગુમાર જર રમ્યા,
કોઈ માર ખાઈ કો બિમાર બન્યા આપણા;
રટે રામસંગ જોયો વિનય વિવેક વિદ્યા,
પાપરૂપો આપણાથી બંધાયો ધૈ આપણા.

ગરબો ૧૩ મો.

મારારે સ્વામી બોલોની વાલા-એ રાગ.

આહા શી છે બેટની બલિહારી.

લાગે રહ શોભા રસિક ભાળી. આહાં

પુનમ ચંદ્ર ઉગ્યો આનંદકારી;

શીતળતા પસારી પુરણ પ્યારી. આહાં

આકાશ છે નિર્મળ અશમાની;

નિર્મળ શોભા દેખો નરબદાની. આહાં

આજે બધા બેટની લેવી ભેટ;

ફરવું બધે જોવા લાયક જ્યાં નેટ. આહાં

બધે જોઈ જાળવીને ફરવું;

નહિતો કોઈ કાતરશે ગજવું. આહાં

કેલમઠેલા માંચ નહીં જવું;

નહીંતો પછી ધુળ બેળા થાવું. આહાં

અધ્યા આજ બિજગરો થારો;

હરો ભાઈ સવારે ઉંધારો. આહાં

ચાલો પેલા અગડોળ કરે કામ,

નારે ભાઈ એ લીલા કોળીનું કામ. આહાં

ચાલો તારે મંડળીઓ પાસે,

સાંતો જરા ઠીક ગમત થારો. આહાં

ઉછવ એમાં થાય છે બહુ સારો,

મૃદંગનો શબ્દ લાગે પ્યારો. આહાં

કંશાસંને ભૂંગળ તો વાજે,

ગાયન તથો લોપ ગગન ગાજે. આહાં

બોલે પદ પ્રેમ થકી પ્યારાં,
 પે'યાં વપુ વસ્ત્ર શોભીત સારાં. આહાં
 એકે લીધો રાધા તણો રૂડો વેશ,
 ખીજો બન્યો નંદકુંવર પણ ખેશ. આહાં
 જોવાની રમુજ તો છે સારી,
 આવે કટાળો ગીરદી બારી. આહાં
 જોતાં નહીં આં ઠઠમાં ફાવે,
 ચાલો પાછા આવીશું ફરી હાવે. આહાં
 પણ જુથ ઝાઝું મળ્યું જોની,
 દાર માંડવે ઠઠ લોકોની. આહાં
 આહા ફેવી ઉંચે હવર્ધ છોડે,
 પણ પેલા ટુલકરણી ફોડે. આહાં
 ફેવા રંગ પલટે શી છંજ ખૂખી,
 લીલો લાલ બપોરી ગુલાબી. આહાં
 આહા જોજો બીજી હવર્ધ છૂટી,
 લીલા પીળા તારા પડે તૂટી. આહાં
 રખે આપણા પર જો પડશે,
 ચાલો ખેશ વસ્ત્ર રખે બજશે. આહાં
 ચાલો પણ રેવાત્રઠે જઈએ,
 શીતળ હવા લેઈ સુખી થઈએ. આહાં
 શીતળ હવા ફેવી આવે છે અહીં,
 પ્યારામિત્ર તમને ગમે છે કે નહીં. આહાં
 હા હા ભાઈ હમણાં હવા ગમશે,
 સવારે તો અધુર ચમચમશે. આહાં

ગરબો ૧૪ મો.

ભટકાળો ગીરવરધારી-એ રાગ.

જુઓ પેલીછે મંડળી કેવી, કરે સૌને રાજ એવીરે. જુ૦
 પેલી વચ્ચે કેવી નાચેછે ગાપી, વાંકી ઝુકાવી શી ટોપીરે. જુ૦
 પે'રીને પાટલૂન સાહેબ કાંઈ, બન્યા સરવ રહ્યા જોઈરે. જુ૦
 ઈંદ્રિપરી જોજો પેલી બનીઓ, ગાયછે કેવી રાગણીઓરે. જુ૦
 એવી અનેક છે મંડળી આંહી, કહો ફરીશું ક્યાંહીરે. જુ૦
 જુદીજુદી સૌની બલીદારી, જોતાં શ્રમીતથશું ભારીરે. જુ૦
 થાક્યા ફરીફરી પરબત કા'વે, પેખતાં પારન આવેરે. જુ૦

ગરબો ૧૫ મો.

મારાઈે સ્વામી બોલોની વાલા-એ રાગ.

શોભા જોઈ બેટની બહુ સારી,
 આવે ઉંઘ ચક્ષુ નાંખે ઢાળી. શોભા૦
 ગયા બાર ઉપર બે વાગી,
 માંદા થશું રાત બધી ભગી. શોભા૦
 અહ્યા પણે હારમોન્યમ સંભળાય,
 ચાલો પેલા માંડવા ગમ સહુ જાય. શોભા૦
 નારે ભાઈ હાવે નથી જતું,
 નાવત હું તો જાણત જો આવું. શોભા૦
 આવ્યા ઝટ આણી મુકામે ઉમંગ,
 સુખે સુતા પરબત ને રામસંગ. શોભા૦

(૩૨)

ગીતી.

રમ્યાજ ગરબારૂડા, પંદર સુંદર આ પ્રભુ મે'ર થકી;
ગુણીજન દોપ ન દેશો, સુધારજો ભૂલી ગયા હોય ચુકી.

ધતિ શુક્લતીર્થ મહાત્મ.

તા. ૧૦-૧૧-૯૬.

મહેરખખર.

નવ સાહેબોને ખખર આપવામાં આવે છે કે અ-
માનું રચેલાં પુસ્તકો નીચે લખેલે દેશબંધી રોકડો કીમતે
તથા પુસ્તકો પોષ્ટ વેલ્યુએશન કરી મોકલવામાં આવશે. જ-
વાબ મારે ટીકીટ યા રીપ્લાઇ કાઉ હશે, તેજર જવાબ આ-
પવામાં આવશે. નોટપેડ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં. બેંકોએ
તેમણે નીચેના શીરનામે લખી મંગાવી લેવાં. કીમત એક
આવ. દશ પ્રત રાખનારને એક પ્રત બક્ષીસ, તે ઉપરાંત
(૨૫) ટકા સેંકડે કમીશન કાપીઆપવામાં આવશે. નાપસંદ
પડે પાછું. (પુસ્તક સારી સ્થિતીમાં હશે તો)

પુસ્તકનું નામ.

કીમત

પોષ્ટજ

સંગીત સામ રાયણુ નાટક અણંકી

એક રમુજી કારસ સાથે કરણારસ યા-

ધાન્ય સેંકડો રાગનાં છસો (૬૦૦) ગા-

નથી ભરપુર

રૂ. ૦-૮-૦ ૦-૦-૬

બહુગર (રમુજી ધાર્તા)

રૂ. ૦-૩-૦ માફ

સાવંજનિક દીલપસંદ ગ્રંથન(પ્ર. બા.)

રૂ. ૦-૨-૦ ૦-૦-૬

વિદ્યા વિનોદ બાવની.

રૂ. ૦-૦-૬ ૦-૦-૬

શુક્લતિથ મહાત્મ

રૂ. ૦-૨-૦ માફ

ઉપરનાં પુસ્તકો શિવાય પરવત પ્રભાત; દુનીયા દો-
રગી; આરસાર; પરવત કાન્ન. હવે પછી બહાર પડશે-

અંથ કાળ

જણાર તા. બરમ.

પોષ્ટ અમારગામ.

પરવતસિંહ હમીરસિંહ

તથા

રામસિંહ માનસિંહ

